

Puternicul Biruitor

10 iunie 1958

Dallas, Texas, U.S.A.

¹ Mulțumesc. *Este un asemenea privilegiu să fiu aici în seara aceasta din nou sub acest cort mare să slujesc din nou în Numele Domnului nostru.*

Acum, doar înainte de a citi Cuvântul Său, să vorbim cu El într-un cuvânt de rugăciune. Să ne plecăm capetele noastre:

Eternule Dumnezeu, care L-ai adus iarăși pe Domnul Isus din moarte, ne rugăm ca Tu să ne ierți fărădelegile noastre multe împotriva Ta și ca Duhul Tău să vină la noi în seara aceasta, într-o măreață revărsare și fie ca păcătoșii să-și plângă căile lor până la biruință în această seară și bolnavii să fie vindecați și mari semne ale Viului Dumnezeu să fie făcute sub acest cort în această seară, Dumnezeule. Acordă aceasta.

Acesta este Cuvântul Tău, așa cum noi ne pregătim să-L citim și nimeni nu-L poate interpreta decât Duhul Sfânt. Și noi ne rugăm ca El să ne dea contextul Cuvântului. Acordă asta, Doamne, prin Numele lui Isus ne rugăm. Amin.

² Eu doar iubesc Cuvântul lui Dumnezeu. Îmi place să-L citesc. Există ceva în legătură cu asta, care este atât de emoționant doar să știm că noi citim ceva care...El este etern. Și Cuvântul lui Dumnezeu este doar tot atât de etern cum este El. Orice om...niciun om nu este mai bun decât cuvântul lui. Dacă eu n-aș putea să iau cuvântul tău, atunci noi n-avem de-a face. *Dacă* tu n-ai putea lua cuvântul meu, tu n-ai putea să te încrezi în mine. Și dacă noi putem lua Cuvântul lui Dumnezeu, noi ne putem încrede că cea spus El este adevărat. Și dacă noi nu-L putem lua, atunci este timpul pentru noi ca să mergem și să ne rugăm până când Dumnezeu ne descoperă asta, că El este Cuvântul. „La început a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.”

2PUTERNICUL BIRUITOR

³ Acum, noi o să citim în seara asta, din cartea **Revelației și al 6-lea capitol și al 2-lea verset:**

Și eu am văzut și iată un cal alb: și celui ce ședea pe el i s-a dat un arc și o coroană i-a fost dată: și el a plecat înaintea cucerind și ca să cucerească.

Eu aș vrea, dacă se poate menționa în acest fel, să iau aceasta în considerare ca să fie numit, „**Puternicul Biruitor.**”

⁴ Cu ceva timp în urmă, am avut privilegiul să stau în Lisabona, Portugalia și m-am dus la vechea galeră, unde ei obișnuiau să aibă sclavii și prizonierii de război. Și acolo era un bărbat...Un tablou a fost gravat pe ceva metal și era un bărbat, un mare războinic. El era un erou, pentru că el a cucerit acest oraș mareț. Și atunci, doar dincolo de el era un...El era turc. Și chiar dincolo era un alt om care și-a dat viața la acel zid, un alt erou cuceritor, care și-a dat viața sa ca un erou și el a sfârâmat zidurile și l-a luat de la turci și spaniolii l-au cucerit.

Și lumea a fost plină de eroi și cuceritori și așa mai departe. Și eu mă gândesc în seara aceasta la Constantin. Ca un mare războinic puternic; era pe drumul lui spre Roma, fiind doar un pic tulburat în legătură cu cucerirea, într-o noapte, în timp ce el dormea, a avut un vis, că el a văzut o cruce albă care venea în fața lui și un glas i-a vorbit și i-a spus: „Prin aceasta, tu vei birui.” Și el și-a trezit toți oamenii în miez de noapte și i-a pus să vopsească o cruce albă pe scuturile lor. Și prin aceea, ei bine, ei trebuiau să biruiască.

⁵ Și cu adevărat, dacă există vreo cucerire de făcut, ea va trebui să vină prin cruce. Aceea este singura cale să cucerești, este prin cruce. Și noi știm că Constantin a fost un om mare, dar apoi ne gândim iarăși, cam cu trei ani în urmă, eram pe drumul meu din Germania, unde Domnul ne-a dat o adunare măreață. Și noi ne-am oprit în Bruxelles. Și noi nu eram prea departe acolo, de Waterloo. Și ni se spunea despre niște statui și așa mai departe, ei avealucruri vechi rămase din marea bătălie de la Waterloo, cu multe, multe sute de ani în urmă, unde marele Napoleon a fost învins.

Și Napoleon, noi toți îl cunoaștem ca fiind un mare om și el a început pe o cărare bună când el era un bărbat tânăr; la vârsta de treizeci și trei de ani, el a cucerit lumea. După ce el le-a bătut pe fiecare în lume, în toate națiunile, el a stat jos și a plâns pentru că nu era nimeni pe care să-l *maînfrângă*. Și el a murit la o vârstă tânără un alcoolist. Când el a

pornit, el interzisese băutura. Dar când a murit, era alcoolist. Și lumea se temea așa de mult de el.

⁶ Citeam o cărticică, acolo în aeroport, care spunea că femeile, seara, când își puneau copilașii la culcare în pat, așa cum spun mamele: „Dacă nu mergi la culcare bătrânul bau-bau va veni și te va lua.” Păi, ele speriau copilașii mai mult prin a spune că---că Napoleon vine să-i ia pentru că el era un astfel de ucigaș. Micilor inși, le străluceau ochișorii și se strecurau sub pătură foarte repede pentru că ei credeau că puternicul Napoleon îi va lua. Dar el a fost înfrânt pentru că niciodată el n-a jucat corect regulile jocului.

Și doar amintiți-vă aceea; aceea este o lecție bună pentru biserica Dumnezeului cel viu. Dacă noi nu jucăm jocul conform regulilor, noi vom fi descalificați la sfârșit. Voi trebuie să respectați regulile jocului ca să învingeți.

Și dacă regulile jocului în acest loc sunt ca un om să fie născut din nou ca să intre în părtașia lui Cristos și a bisericii Lui și noi am putea fi cea mai mare confesiune de pe pământ, dar dacă noi n-am jucat regulile jocului, noi vom fi descalificați la sfârșit. Noi trebuie să venim direct la regulile lui Dumnezeu. Ele nu sunt regulile noastre; sunt regulile Lui prin care noi trebuie să trăim. Noi alergăm cursa conform regulilor Sale și noi trebuie să trăim prin ele.

⁷ Prin urmare vedeți, Napoleon, după ce...totuși fiind un mare războinic și un mare cuceritor, el a cucerit oamenii prin frică și aceea nu este regula jocului. Regula jocului este să cucerești prin dragoste.

Nu există nicio altă forță în toată lumea atât de mare ca dragostea. Și eu sunt aproape sigur că noi, ca oameni, am pus prea mult accent pe alte reguli care(nu vreau să spun să fiu nepoliticos, dar câteodată), că am făcut noi înșine *reguli*și am pus prea mult accent pe acele reguli, numai ca să ne aflăm pe noi înșine descalificați.

⁸ Cum era dacă Martin Luther ar fi jucat regulile jocului corect? Nu ar fi existat niciodată o biserică metodistă. Cum era dacă biserica metodistă ar fi jucat corect regulile jocului? Nu ar fi existat niciodată o biserică penticostală.

Dar dacă noi ocolim să jucăm corect regulile jocului, Dumnezeu ne va descalifica și va ridica din aceste pietre copiii lui Avraam. Și Dumnezeu vrea jocul jucat corect și noi trebuie să facem asta. Așa că nu face nicio diferență cât de mult simțim că noi progresăm până când noi nu ajungem înapoi la regula jocului...

4PUTERNICUL BIRUITOR

⁹ Vorbeam cu niște indieni în această după masă, indieni hopi, care au venit tot drumul din Arizona să fie în adunare. Și unii din băbății tineri erau aici seara trecută jos la altar, dându-și inimile lui Cristos. Și un misionar a venit împreună cu ei și eu am spus...El a spus: „Frate Branham, mi-ar place ca tu să-L întreb pe Dumnezeu dacă El doar ar mări lucrarea mea pentru indieni.”

Am spus: „Și eu simt cu ei, domnule.” Dar am spus: „Dacă Dumnezeu ți-a dat un talent, stai cu acel talent. Și nu contează ce încerci tu să faci, dacă acel talent nu este în lucru, nu contează cât de mare estedacă el nu este în lucru potrivit regulilor, tu vei fi descalificat încursă.”

¹⁰ Și cea mai puternică forță, despre care știu eu, este dragostea. „Deși eu vorbesc în limbile oamenilor și ale îngerilor și nu am dragoste, eu nu sunt nimic sau devin ca o aramă sunătoare sau un chimval zângănit. Deși am putere să mut munții și nu am dragoste, eu nu sunt nimic.”

Așa că dacă noi vom juca acest joc așa cum îl numim...Dacă noi o să învingem, noi trebuie să venim înapoi la principiul de a învinge.

Toate aceste semne mari și minuni pe care le-am văzut, noi îi dăm lui Dumnezeu laudă. Dar dacă acele lucruri nu sunt zidite pe dragoste creștinăDumnezeiască și respect pentru Dumnezeu și poporul lui, acelea vor eșua. Trebuie să eșueze. Vedeti? Pentru că nu autemelie. Și în acest lucru măreț, eu...

¹¹ Stând cu ceva timp în urmă---eram în Westminster Abbey la Londra, Anglia și am văzut chipul poetului care a scris Psalmul Vieții, Longfellow și m-am gândit la poemul lui:

*Nu-mi spune în cifre triste că
Viața este doar un vis gol(Doar să mănânci, să bei și să fii vesel)
Și sufletul care doarme este mort
Și lucrurile nu sunt ce par.
Dar viața este reală! Și viața este onorabilă!
Și mormântul nu este scopul ei;
Tu ești țărână și în țărână te întorci,
Nu era vorbadespre suflet.
Viețile oamenilor mari ne amintesc toate
Că noi putem face viața noastră sublimă,
Cu urme lăsate în spatele nostru,
Urme de pași pe nisipurile timpurilor.
Urme de pași care poate altul
Navigând pesolemnul curs al vieții,
Pentru fratele trist și naufragiat*

Văzându-te, să prindă din nou curaj.

Să ne ridicăm atunci și să lucrăm

Cu o inimă hotărâtă,

Nu fiți ca vitele mute conduse, fii un erou!

¹² Aceea este ceea ce fiecare persoană din biserică se cuvine să aibă ca scop în inimă, să facă ce poate mai bine pentru Împărăția lui Dumnezeu. Și cum Îl sluiți voi pe Dumnezeu? Când vă sluiți unul altuia. Când tu iei partea la lucrări mici, așa cum se obișnuia să se spună. Și omul care s-a ridicat vreodată la foarte mult în lume, sunt oamenii care au venit în jos și nu au devenit oameni mari, ei s-au făcut pe ei înșiși mici ca să împlinescă un țel.

Mă gândesc în seara asta, așa cum privesc peste audiența...voi bărbați și femei, care sunteți cam de vârsta mea, mă gândesc la un erou despre care obișnuiam să citim în abecedarul nostru, prea repede am uitat și acela a fost Arnold von Winkelried din Elveția. Păi, sus în munții elvețieni, tu poți doar menționa numele lui astăzi și expresia de pe fețele oamenilor se va schimba și lacrimile le vor curge pe obraji.

¹³ Noi toți suntem familiarizați cu povestirea despre poporul finlandez, nu finlandez, iertați-mă, ci poporul elvețian, ei erau numai un grup de nemți care s-au dus sus în munți să trăiască în pace și să nu aibă război și ei încă nu sunt un popor războinic.

Dar într-o zi, când mica lor gospodărie a fost atacată de o armată și toți bărbații finlandezi s-au strâns în valea de la poalele muntelui; ei s-au dus acolo să-și apere căminele lor și copiii lor și tot ce aveau ei scump în viață, ei s-au dus să le apere.

Și ei s-au aflat pe ei înșiși un grup mic, afară în câmp și au privit o mare armată care mășăluia venind peste ei, ca un zid de cărămizi, fiecare om antrenat cu sulită și scut și coifuri și îmbrăcați cu mari armuri, doar atât de antrenați și perfecți, încât niciun om nu era afară din cadență părând ca o întindere fără sfârșit. Și aici stăteau ei și stăteau pentru dreptate ca un grup, toți bătând contra unui zid, cu lame vechi de seceră și pietre și ciomege în mâini ca să se lupte cu ele. Ce putea face acea armată mică împotriva unui asemenea atacator violent cum aveau ei, așa cum dușmanul lor venea, fiecare om antrenat până în măduvă? Păi, ei erau neajutorați. Ei nu aveau niciun singur lucru ce puteau ei face.

¹⁴ Dar în sfârșit, un bărbat tânăr a pășit în afară cam la vârsta de treizeci și trei de ani și a spus: „Domnilor din Elveția, astăzi eu îmi voi da viața pentru Elveția.”

6PUTERNICUL BIRUITOR

Ei au zis: „Arnold von Winkelried, ce poți tu face împotriva acestei mari oștiri care vine?”

El a spus: „Chiar dincolo de munte, eu mi-am sărutat de bun rămas soția și cei trei copii. Și acolo este o căsuță albă și ei stăteau în ușă dorind să mă vadă venind acasă”, dar a spus: „Eu nu-i voi mai vedea niciodată iarăși pe acest pământ, căci azi eu îmi dau viața pentru Elveția și aceea este drept.”

El a spus: „Ce vei face, domnule Arnold von Winkelried?”

El a spus: „Doar urmați-mă și orice cu ce aveți voi să vă luptați, luptați-vă cu tot ce este în voi.”

Și ei au spus: „Ce vei face?”

Și el a aruncat jos ceea ce avea în mână; el a văzut marea armată venind și el a privit peste tot până când a aflat cel mai des loc de sulite. Și povestirea continuă, că el și-a ridicat mâinile și a luat-o direct către mijlocul sulitelor, strigând: „Faceți drum pentru libertate!” Și el a strigat din nou: „Faceți drum pentru libertate!” Și el a alergat drept în acele...unde *erau* sută de sulite să-l apuce și el și-a aruncat brațele și a luat un întreg braț din ele și le-a înfipt în pieptul lui. O asemenea expunere de eroism a pus pe fugă armata și acei mici bărbați elvețieni cu bâte și pietre și lame de seceri a pus pe fugă cea armată afară din teritoriul lor și ei n-au mai avut război de-atunci.

¹⁵ Acel fel de eroism a avut rar comparație și n-a fost niciodată depășit. Și Elveția astăzi și-l amintește, Arnold von Winkelried, sute și sute de ani fără război. Acea a fost o faptă eroică măreață.

Dar o, frate, soră, acela a fost așa un lucru mic încât într-o zi, când rasa lui Adam a fost pusă cu spatele către un zid. Ei au avut profeți; ei au avut legi și ei au omorât profeții și au distrus legile. Și rasa lui Adam a fost pusă cu spatele, neajutorată, fără speranță împotriva dușmanului care venea, diavolul și toate oștirile lui, bine antrenate ființe duh și nu era pereche între cei muritori. Și ce puteau ei face, ei erau neajutorați?

Dar acolo exista Unul care a ieșit din glorie din sânul Tatălui și El a spus: „Eu voi merge jos în această zi și Îmi voi da viața Mea pentru rasa căzută a lui Adam.”

¹⁶ Și când El a fost aici pe pământ, el a aflat cel mai întunecat loc de sulite care a biruit omul, aceea era moartea. Și el a apucat un braț plin de ele la Calvar și s-a aruncat pe Sine Însuși în moarte și a lăsat însărcinarea bisericii Lui, micul grup zdrențuit, needucat, pescari analfabeți. El niciodată n-a lăsat bâte și pietre cu care să se lupte, ci în ziua Cincizecimii, El a pus cea mai mare armă în mâinile bisericii pe care ea a avut-o vreodată.

Și El a spus: „Urmați-Mă și luptați cu tot ce este în voi.”

El a condus calea; El a fost puternicul Biruitor. El n-a biruit pentru El Însuși și pentru propria Lui glorie, ci El a cucerit pentru binele rasei căzute a lui Adam. N-a existat niciodată un biruitor asemănător cu Acela.

¹⁷ Napoleon a fost învins ca un bețiv maniac la vârsta de treizeci și trei de ani, dar la vârsta de treizeci și trei de ani, Cristos, jucând jocul corect, a biruit moartea, iadul, boala și mormântul. Niciodată n-a fost un Biruitor ca El sau niciodată nu va putea fi.

Doamnelor și domnilor și frații mei și surorile mele, este timpul în seara aceasta pentru biserică să ridice ceea ce Cristos ne-a lăsat. „Prin aceasta vor ști toți oamenii că voi sunteți ucenicii Mei, când veți avea dragoste unul pentru altul.” Și luați acea sabie și sacrificiu de sine și întoarceți-vă la linia vechii evanghelii din nou, mergând afară să biruim dușmanul nostru. Biruiți-l prin dragoste, prin același lucru că: „Dumnezeu atât de mult a iubit lumea că a dat pe singurul Lui Fiu născut, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă Viață Eternă.”

¹⁸ Când El a fost pe pământ, rasa lui Adam avea multe temeri. Și este adevărat, ei încă le au, dar ei n-ar trebui să le aibă. Așa cum Arnold von Winkelried a terminat războiul o dată pentru totdeauna. Și Cristos a biruit o dată pentru totdeauna la calvar.

Când El a fost aici pe pământ, El a pășit la un om bolnav, acea boală a legat rasa umană și El a spus, tu, duh al diavolului, îți poruncesc să ieși afară din om.” El l-a biruit pe diavolul.

Când un om a zăcut mort în mormânt, El a biruit moartea pentru om sau boala când maniacul a ieșit să-L distrugă și maniacul și-a dat seama că El era Fiul lui Dumnezeu; el l-a spus: „O, dacă Tu ne scoți afară, lasă-ne să mergem în acea grămadă de porci.” Căci el cunoștea autoritatea pe care Isus Cristos o avea. El l-a biruit pe diavol pretutindeni unde El l-a întâlnit. Și El nu numai că a biruit, dar a lăsat însărcinarea bisericii că: „Orice veți cere în Numele Meu, aceea Eu voi face.”

¹⁹ Luptați-vă cu ceea ce este în mâinile voastre. Dacă aceea este cântare, cântați evanghelia. Dacă tu nu poți face nimic decât să fluieri, fluiere doar tot atât de tare cât poți pentru gloria lui Dumnezeu. Dacă tu nu poți mai mult decât să bațidin palme, bate-le. Biruiți cu orice aveți în mână. Bateți din palme în asemenea fel încât toți vecinii voștri să vă iubească. Fluierați în asemenea fel, încât toate confesiunile să știe că voi aparțineți lui Cristos. Biruiți-le! Jucăți jocul cinstit. Jucăți-l corect.

Noi trăim în ziua când această evangheligie socială devine predominantă, când bisericile se unesc și fac o religie socială și se leagă

8PUTERNICUL BIRUITOR

pe ele însele împreună; este o zi teribilă. Ele încearcă să ia toată Dumnezeirea și toată gloria de la Cristos și încearcă să-L facă pe El doar un profet. Dacă Cristos a fost doar un profet, fiecare din noi suntem pierduți. El a fost mai mult decât un profet și astăzi când...

²⁰ O femeie mi-a spus cu ceva timp în urmă; a zis: „Domnule Branham, există un lucru care nu-mi place referitor la vorbirea ta.”

Păi, am spus: „Care este acesta, soră?”

Și ea a spus: „Tu încerci să-l înalți pe Cristos prea mult; tu te lauzi prea mult cu El. Tu încerci să-L faci mai mult decât este El.”

Am spus: „Dacă aș avea zece mii de limbi, eu le-aș---le-aș putea epuiza și n-aș putea niciodată să explic ceea ce El este cu adevărat. El este vrednic de fiecare laudă.”

Ea a spus: „Domnule Branham, te-am auzit că spui de la platformă că ești fundamentalist.”

Am spus: „Conform cu Cuvântul, da.”

Ea a spus: „Dacă îți voi explica și-ți voi dovedi prin Cuvânt că El era doar un om și tu încerci să-L faci Divinitate.”

Am spus: „El era Divinitate. Am spus: „Dumnezeu era în Cristos împăcând lumea cu Sine Însuși.” Am spus: „Dacă El a fost doar un profet, noi toți suntem pierduți.”

Ea a spus: „Dacă îți voi dovedi cu biblia că El era doar un om, vei accepta tu asta?”

Am spus: „Da, doamnă, dacă biblia a spus aceea.”

Ea a spus: „Când El s-a dus la mormântul lui Lazăr, în Sfântul Ioan al 11-lea capitol, biblia a spus: `El a plâns`, dacă el a fost Divinitatea, El nu putea plânge. Prin urmare aceea nu îl face pe El nimic decât un om bun, obișnuit.”

²¹ Am spus: „Soră, argumentul tău nu este bun.” Am spus: „Tu ai eșuat să vezi. Tu ai văzut omul, dar ai eșuat să-L vezi pe Dumnezeu în om.” Am spus: „Este adevărat. Când El s-a dus la mormântul lui Lazăr, El a plâns ca un om, dar când El și-a îndreptat umerii mici și a privit la fața unui om mort, care fusese mort și sufletul lui a fost într-o călătorie de patru zile și El a spus: `Lazăre, vino afară,` acel om mort a stat în picioare din nou; Acela era mai mult decât un om care vorbea acolo. El este puternicul Biruitor. Acela a fost Dumnezeu care vorbea prin Fiul Său.

Și El a fost om, când El a coborât de pe munte, în acea seară flămând, nu avea nimic de mâncat și a privit peste un pom de smochin să afle ceva să mănânce. El a fost om când El a fost flămând, dar când El a luat cinci pâini și doi peștișori și a hrănit cinci mii, Acela era mai mult decât

un om. Acela era Dumnezeu care vorbea prin Fiul Său, Isus Cristos, Divinitatea în om.”

²² El--El a fost într-adevăr om, când El era în spatele acelei corăbii mici în acea noapte când zece mii de diavoli pe mare au jurat să-L înece. Ea se legăna înainte și-napoi ca un dop de sticlă pe o mare puternică. Și diavolul văzând, a spus: „Acum, L-am prins.” Dar când El s-a trezit, și-a pus piciorul pe strângătorul corabiei, a privit în sus și a spus: „Pace, tac!” și valurile și vânturile s-au supus Lui. El era mai mult decât om, când El a făcut aceea.

El a fost un om când El a cerut milă la cruce. El a murit ca un om, dar în dimineața de Paști, când sigiliul guvernului roman a fost rupt și mormântul era gol, El a înviat din nou. El poate a murit ca un om, dar El a înviat din nou ca Dumnezeu. El era Dumnezeu-om.

Nu-i de mirare că poetul a spus:

Trăind, El m-a iubit;

Murind, El m-a salvat; Îngropat, El a purtat păcatele mele departe.

Înviind, El m-a justificat, gratis, pentru totdeauna.

Într-o zi, El vine. O, ce glorioasă zi!

Nu-i de mirare că nevăzătoarea Fanny Crosby, a putut striga:

Nu mă ocolii, O, blânde Salvator,

Ascultă strigătul meu umil;

În timp ce pe alții îi chemi,

Nu trece pe lângă mine

Tu ești izvorul întregii mele mângâieri,

Mai mult decât viața pentru mine,

Pe cine am eu pe pământ în afară de Tine

Sau pe cine în cer, decât pe Tine?

²³ El a fost mai mult decât om; El a fost Biruitorul cel puternic al lui Dumnezeu. O, cum ar trebui noi să-L iubim! Cum ar trebui noi să-L lăudăm, cum ar trebui să ne iubim unul pe altul, așa cum ne-a iubit El și s-a dat pe Sine Însuși pentru noi ca noi să putem fi mai mult decât biruitori, prin El, Care a biruit boala, moartea, iadul.

Noi Îl vedem aici pe pământ ca Biruitor. Noi Îl vedem pe El stând acolo pe marginea mormântului și biruind moartea în acel om. Sufletul lui a fost într-o călătorie de patru zile; eu nu știu unde era el, nici voi nu știți, dar oriunde a fost, El a biruit și l-a adus înapoi. Putrezirea și-a cunoscut Stăpânul. Amin. Și sufletul acestui om care a fost mort, a venit înapoi și a trăit din nou într-un trup muritor și a stat la masă și a mâncat. Și n-a fost

10PUTERNICUL BIRUITOR

niciodată un om care putea face aceea mai înainte. El era puternicul Biruitor al lui Dumnezeu.

²⁴ Boala...El n-a predicat niciodată la o înmormântare. Moartea nu putea sta în prezența Lui. Cum ar putea moartea și viața să locuiască împreună? Ele n-o pot face. Acela este motivul astăzi, frate, când biserica este născută din nou din Duhul lui Dumnezeu, moartea și viața nu pot sta împreună. Ceva se întâmplă. Cristos intră și biruiește patimile noastre; El biruiește dorințele noastre. El biruiește tot ce este neevlavios referitor la noi. Și pentru că El trăiește și noi trăim. El biruiește tot ce este neevlavios. El deja a făcut-o; asta stă în mâinile noastre doar s-o primim.

Noi Îl vedem în slujba Lui de pe pământ ca pe un Biruitor. Desigur noi Îl vedem. Dar acum, haidem să-L urmărim după ce El a murit. El încă a continuat biruind. El n-a sfârșit niciodată la mormânt. Biblia a spus: „Sufletul Lui a coborât în iad și El a predicat duhurilor care erau în închisoare, care nu s-au pocăit în zilele îndelungii răbdări a lui Noe.”

²⁵ Îl pot vedea pe El, așa cum cerurile și pământul se întunecă, stâncile se despică din munți. Întregul cer, luna, stelele au refuzat să strălucească. El a biruit. Și când El s-a dus jos, a coborât și a bătut la ușă, unde erau acele suflete pierdute și când ușile s-au deschis și când acei oameni care au râs și și-au bătut joc de Enoh, care și-au bătut joc de Noe...eu Îl pot auzi pe El că spune: „Eu sunt Acela, despre care Enoh a spus că va veni cu zecile Lui de mii de sfinți. De ce nu l-ați crezut pe Enoh? De ce nu l-ați crezut pe Noe?”

Toți trebuiau să știe că El a biruit. Când El le-a închis ușa, zilele de îndurare erau trecute. Jos, în cele mai de jos gropi ale iadului, El s-a dus. Și El a bătut la acele uși negre de funingine ale iadului diavolului.

Și diavolul a venit la ușă, așa cum ne putem uita să vedem și el a spus: „Ei bine, iată-Te, în sfârșit. Eu desigur am crezut că Te am, când am ucis profeții. Am fost sigur că Te am când am avut tăiat capul lui Ioan în închisoare. Însă acum, în sfârșit, Tu ai ajuns aici.”

²⁶ Eu Îl pot auzi așa cum El a spus, îndreptându-se pe Sine Însuși, a spus: „Satan, Eu sunt Fiul viului Dumnezeu născut din fecioară. Sângele meu este încă umed pe cruce. Eu am plătit prețul. Am biruit și am venit jos să preiau, să te despoi de tot ce tu pretinzi că ai avut.” S-a întins înspre el și i-a smucit cheile morții ale iadului, l-a azvârlit înapoi în locul unde aparținea. El a biruit iadul. Când El a înviat, El avea cheile morții și ale iadului atârând de partea Sa.

De ce se teme atunci biserica? Amin. El a biruit pe satan; El a biruit boala; El a biruit moartea; El a biruit iadul. El era la plecare. Amintiți-vă,

mai erau câțiva credincioși care s-au dus de asemenea. Ei erau într-un loc numit paradis. Ei nu puteau intra în prezența lui Dumnezeu, pentru că ei se închinaseră sub sângele vărsat al mieilor și țapilor și așa mai departe. Aceia niciodată n-au separat păcatul; doar au acoperit păcatul.

Și aceasta este astăzi, prietene, tu nu poți să-ți acoperi păcatele și să intri; trebuie să scapi de ele. Și există numai un singur lucru care va face aceea; aceea nu este biserica voastră; acela nu este botezul vostru în apă; acela este Sângele lui Isus Cristos, care acoperă păcatul și-l separă. Singura cale de a birui care există este prin Sângele Domnului Isus.

²⁷ Și să spunem că era cam pe la ora patru...duminică dimineața, Sara și Avraam umblau prin jur prin paradis. Și dintr-odată acolo se audeo bătaie ușoară la ușă. [*Fratele Branham bate.*] Și lov merge la ușă și deschide ușa să vadă cine bate, venind dimineața la acea oră din zi. Și el a privit, și a ridicat mâinile; a spus: „Acela este Răscumpărătorul meu pe care eu L-am văzut în trecut acolo când fulgerul lumina. Eu știu că El trăiește și în zilele din urmă, El se va ridica pe pământ. Acela este El.”

Avraam a spus: „Ce-ai spus, lov?” El a privit peste umărul lui, a spus: „Vino aici, Sara, privește. Privește Cine este la ușă în această dimineață.”

„Păi,” Sara a spus: „El este Cel care avea spatele întors spre mine și eu am răs în cort și El a știut asta. Acela este. Acela este El!”

²⁸ Iată vine Daniel alergând și privește peste umărul Sarei; a spus: „El este Stânca ce s-a desprins din munte fără ajutorul vreunei mâini.”

Chiar atunci, Ezechiel venea alergând; el a spus: „El este Roata din mijlocul roții pe care le-am văzut rotindu-se departe sus în mijlocul văzduhului.” Este Puternicul Biruitor. O, vai, așa cum auzim aceea atunci, a spus: „Veniți, copii, ați fost credincioși în puține lucruri. Veniți; noi ieșim afară în această dimineață. Voi ați fost aici destul de mult timp. Noi mergem mai sus.” O, Dumnezeule, lasă ca aceea să fie dorința bisericii. Să mergem mai sus! Să ne scoatem țăruii din Egipt.

²⁹ Avraam a spus: „Tată, putem să facem doar o scurtă oprireașă cum mergem dincolo? Mi-ar place să mă uit peste vechiul loc.”

„Sigur, Eu merg să vorbesc cu ucenicii Mei timp de patruzeci de zile. Uitați-vă în jur un pic.”

Știți, scriptura spune că mulți sfinți au înviat, după învierea Lui, s-au dus în cetate și s-au arătat multora. Avraam și Sara umblau prin cetate. „Nu a fost aceea minunat?” A spus: „Sara, privește la vechiul loc.” O, vai, mă simt cu adevărat religios chiar acum. Într-adevăr mă simt. „Priviți.

12PUTERNICUL BIRUITOR

Acolo este cetatea lui David; sunt toate acele locuri frumoase. Sunt altarele pe care le-am zidit. Binecuvântat fie Numele Domnului.”

³⁰ După patruzeci de zile, El stătea, dând ultima Lui însărcinare. „Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia (Nu: Construiți biserici, nu: faceți organizații, ci predicați evanghelia; noi am făcut altfel.) Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: în Numele Meu vor scoate draci...” și așa mai departe așa cum El acontinuat.

Așa cum Elvorbea, gravitația a fost biruită.

Iată că devine lumină sub picioarele Lui, așa cum sute de frați priveau. Și El a început să se miște în sus, sus, înălțându-se, El și sfinții Vechiului Testament, mergând în glorie. Ei s-au dus departe dincolo de stele, dincolo de lună, dincolo de stelele stelelor. Și în vederea lor a venit marea Cetate. O, ce trebuie să fi văzut ei, pe Isus în față, ca acel Măreț Biruitor, mășăluind.

Și dintr-odată, sfinții Vechiului Testament, în vederea lor a venit marea, frumoasa Cetate și ei au strigat ca un tunet care a scuturat cerurile: „Ridicați-vă, voi porți veșnice și fiți ridicate și lăsați ca Împăratul gloriei să intre.”

³¹ Știți, se spune că Hitler când a cucerit Franța, că el a stat în picioare lângă Arcul de Triumf și soldații nemți pe mile (kilometri) fără capăt au mășăluit prin el și avioanele au înnegrit cerurile. Ei erau cu toții acolo să sărbătorească marea venire a lui Hitler în Franța. Cum l-au adus pe Stalin în Germania, dar o, frate, când biserica l-a adus pe Isus în acea zi, „Ridicați-vă, voi porți veșnice și fiți ridicate și lăsați ca Împăratul gloriei să intre.”

Și Îngerul a spus: „Cine este acest Împărat al gloriei?”

Și sfinții Vechiului Testament au strigat înapoi: „Domnul oștirilor, puternic în bătălie, marele Biruitor. El a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.” Biblia spune că El a făcut-o.

³² Și voi vorbiți despre un bun venit acasă? Așa cum Îngerii peste acele mari porți cu perle, așa cum ei le-au deschis larg și Isus, drept pe acele străzi ale gloriei cu sfinții Vechiului Testament urmându-l, cântând: „Toți să salute puterea Numelui lui Isus.” Și El a apărut în fața tronului Tatălui și a spus: „Tată, iată-i. Ei au fost credincioși în puține lucruri.”

El a spus: „Urcă-Te aici, Fiule și stai la mâna dreaptă până când voi face toți dușmanii Tăi, așternutul picioarelor Tale.” Acolo stă El în seara asta.

*lată, priviți, puternicul Biruitor,
lată priviți-L deslușit.*

*Căci El este puternicul Biruitor,
De când El a rupt perdeaua în două*

33 N-a existat niciodată nimeni ca să biruiască ca Domnul nostru Isus Cristos. Ceea ce această lume are nevoie în seara aceasta este ceva realitate. Ceea ce această lume are nevoie în seara aceasta este ceva ce înseamnă ceva. Ceea ce lumea caută să vadă în voi creștinii este ceva ce este cu sens. Ei sunt atât de oboșiți de a vedea un joc de-a biserica. Ei sunt atât de oboșiți încât suntsătui: „Eu sunt presbiterian. Eu sunt metodist. Eu sunt catolic. Eu sunt pentecostal. Eu sunt nazarinean.” Acea nu este după ceea ce lumea flămânzește. Ei flămânzesc după adevărata Pâine a Vieții.

Isus a spus: „Voi sunteți sarea pământului, dar dacă pământul și-a pierdut gustul...sau sarea și-a pierdut gustul ei, nu mai este bună de nimic decât să fie pusă afară în drum.”

Sarea dăgustul dacă ea ajunge în contact *cu ceva*. Voi doar fiți sărați; lumea va înseta. Dumnezeu ne-a dat bărbați și femei care sunt reali, bărbați și femei care vor sta galant. Cea mai slabă verigă din lanțul vostru este locul cel mai puternic. Acea vorbește *despre*lanț, nu contează cât de puternice sunt celelalte lucruri, acela este slab într-un singur punct. Acela este unde vreți voi să-l păstrați acoperit.

34 Aici, cu ceva timp în urmă---Așa cum toți știți, eu sunt vânător. Nu ca săucid prada, eu doar mă duc să trăiesc unde---în aer liber să-L văd pe Dumnezeu, să ies în natură. Uneori ajung atât de sătul și obosit de mirosul de benzină și țigări, încât acelea te fac să vomități. Mie îmi place să urc departe sus la catedrala Lui sus pe vârful muntelui undeva, acolo să fiu singur, să nu aud zgomotul motoarelor de avion și așa mai departe, ci să aud șoapta eternă a glasului lui Dumnezeu prin vânturi așa cum ea vine printre pini. Acela este Dumnezeu pentru mine. O, există ceva real în legătură cu asta.

35 Obișnuiam să vânez sus în pădurile din nord cu un prieten de-al meu, Bert Call. L-am întâlnit acum câteva zile și i-am strâns mâna și am cinat cu el, în timp ce eram în New England, în acel ținut sus acolo într-o...trezire de vindecare. Și într-o zi...

Eu mergeam sus acolo să vânez, în fiecare toamnă și într-o zi urcând vorbeam cu Bert. Și el era unul din cei mai buni vânători pe care i-am văzut vreodată. Eu...Nu trebuia să-i duci grija niciodată; tu știai unde era el. Tu nu trebuia să-l cauți; el știa unde se află în pădure. El era un bun vânător, dar cel mai crud om pe care l-am cunoscut vreodată. El era

14PUTERNICUL BIRUITOR

foarte crud. Lui îi plăcea să împuște puii de căprioare, numai ca să mă facă să mă simt rău.

³⁶ Acum, este în regulă să împuști o căprioară, voi băieții din Texas, aici, voi vânătorii. Dacă legea spune că tu poți avea o căprioară aceea este în regulă. Nu contează vârsta cerbului. Avraam a omorât un vițel și Dumnezeu l-a mâncat. Corect! Deci nu este niciun rău în a-i omorî. Acea este exact corect. Dar doar să fii un ucigaș, aceea este diferit.

Acea vă nedumerește? El a făcut asta. El a mâncat vițelul, a băut lapte de vacă și a mâncat niște turte de porumb. Este exact corect. A mâncat untul, care a fost bătut din lapte, El cu siguranță a făcut-o. Și Dumnezeu a făcut-o și a dispărut chiar în fața lui Avraam.

Voi ziceți: „Acela a fost un Înger.” Avraam a spus că era Dumnezeu, Elohim. Corect. Era Dumnezeu. O, eu sunt așa de bucuros că El ține asta în mâna Sa. Ce măreț ești Tu!

³⁷ Cineva mi-a spus: „Crezi, frate Branham, că Acela a fost Dumnezeu?” Am spus: „Sigur, Acela era Dumnezeu.” Acela---Marele nostru Creator? El doar...Noi suntem făcuți toți din șaisprezece elemente. El doar s-a întins și a luat niște petrol, lumină cosmică și---și atomi și [*Fratele Branham face un sunet de suflați*] a suflat un trup mic, a pășit în el și a pus Îngerii Lui acolo înăuntru și au mers la Avraam. Desigur. A mâncat carne și era flămând și a dispărut din privirea lui. Același Dumnezeu știe unde voi fi eu îngropat. El știe unde vei fi tu.

³⁸ Nu demult, îmi pieptănam aceste două-trei fire de păr care mi-au rămas. Soția mea stătea în spate acolo, ea a spus: „Billy, tu ești aproape chel.”

Am spus: „Dar eu n-am pierdut niciunul din ele.”

Ea a spus: „Unde sunt ele? Spune-mi!”

Am spus: „Unde erau ele înainte să le primesc eu.” Ele mă așteaptă; într-o zi eu voi merge la ele.” Ele au fost. Fiecare fir de păr din capul vostru vă este numărat și niciunul din ele nu poate fi pierdut. Aceste mâini care obișnuiau să fie ale unui băiețaș, acești umeri care s-au aplecat sub predicarea evangheliei, într-o zi se vor îndrepta din nou în imaginea făcută în chipul Său, va sta în asemănarea Lui, spălat în sângele Lui, răscumpărat prin harul Său, eu voi sta(Da, într-adevăr!) și fără teama morții. Acolo vineEl.

³⁹ Și într-o zi m-am dus la Bert și el și-a făcut un fluier mic. Și el făcea acel fluierat mic să sune ca plânsul unui pui de cerb. Am spus: „Bert, tu nu vei folosi acela?!”

El a spus: „O, Billy, vino-ți în fire tu ești doar un predicator cu inimă de pui. Acela este felul cum sunteți voi toți”. A spus: „Tu ești un vânător bun, dar tu ești prea mult cu inimă de pui”.

Eu am spus: „Bert eu sunt un vânător, dar nu un ucigaș. Mie nu-mi place să te văd că faci aceea. Eu am spus: „Nu folosi aceea Bert”.

El a spus: „Mergi mai departe!”

Noi am început să vânăm în acea dimineață, zăpada era cam de 6 inci (15 cm), vremea era bună de luat urma, așa cum știe fiecare vânător. Și noi am vânat...eu eram un pic întârziat în sezonul de vânătoare. Înainte să fi ajuns acolo, am fost în adunări destul de mult și noi am vânat toată dimineața și n-am găsit nimic din cauză căci căprioarele cu coada albă, sus acolo, ele într-adevăr știu să se ascundă. Și ele plecaseră, în timpul zilei mai ales.

⁴⁰ Și era cam pe la amiază, păi, Bert s-a așezat într-o poieniță mică de mărimea jumătății acestui cort și el ședea acolo. M-am gândit că el își va scoate cana cu cafea sau a lui...nu era cafea ceea ce beam noi, era ciocolată caldă. Și m-am gândit că el își va lua cana lui---lui---luide ciocolată și noi aveam niște sandviciuri, apoi noi ne despărțeam și vânam din nou, pentru că nu văzuserăm nicio urmă toată dimineața. Căprioarele erau speriate. Ele stăteau în desigururile tufișurilor în timpul zilei și în hățșuri, așa că noi nu le puteam afla.

⁴¹ Și l-am observat așa cum el stătea jos, el își căuta în buzunarul lui și eu stăteam în picioare. Și el și-a scos acest fluier mic. M-am gândit: „Desigur, Bert, tu nu vei face asta.” Și el m-a privit cu acei ochi de șopârlă și el a spus...a râs și el a început să sufle în el. Am spus: „Nu face asta, Bert!”

Dar când el a sulfat în el, doar vizavi, cam la douăzeci de iarzi de mine (aprox. 18 m) o mare căprioară-mamă s-a ridicat în picioare. Acum, o căprioară este o femelă de cerb. Păi, ea era atât de aproape că puteam să-i văd ochii mari maronii și venele de pe fața ei, un animal frumos, urechile ei ridicate în sus. Ce era aceea? Era un pui care plângea. Și am privit în jos la Bert și el s-a uitat în sus la mine iar; m-am gândit: „Bert, tu nu vei face aceea. Desigur, tu n-o vei face.”

⁴² Și el a suflat din nou cu adevărat ușor. Și de obicei, este foarte neobișnuit pentru o căprioară să stea în picioare în acel fel la acel timp din zi. Și ea a pășit direct afară în poieniță. O, ele nu fac niciodată aceea. Și ea a pășit afară astfel că voi---ea putea fi văzută.

Și eu am auzit acea pușcă, așa cum el a tras levierul înapoi, la acea 30-06 (calibru de pușcă), o sută și optzeci de bucăți de gloanțe ciupercă

16PUTERNICUL BIRUITOR

acolo înăuntru. Și ea era o împușcătură mortală. Și el a luat linia de ochire cu pușca aceea, m-am gândit: „O, Dumnezeule, el desigur nu va face asta. Acea mamă loială, ea nu se juca de-a biserica; acolo era ceva real în ea. Ea era o mamă. Un pui era în necaz. Ea doar nu se prefăcea în acel fel. Ea avea ceva real în ea, autentic. Ea era mamă. Ea doar nu acționa în acel fel. Acolo era ceva care a făcut-o să acționeze în acel fel. Acea era din cauză că ea era mamă.”

⁴³ Și ea a pășit câteva picioare mai departe. M-am gândit: „O, Bert, ai putea tu spulbera inima ei în acel fel?” Știam că dacă acea pușcă trăgea un foc, el ar fi spulberat acea inimă loială direct prin ambele ei părți. Păi, el ar fi spulberat-o atât de aproape de ea. M-am gândit: „Acea prețioasă mamă, căutând puiul ei.”

Și căprioara a privit în jur și a văzut vânătorul. Ea tremura, dar nu, ea n-a fugit. Ea era o mamă. Ea a stat acolo. Puiul era în necaz. O, cât de real era aceea!

Mi-am întors capul; eu doar nu mai puteam privi. M-am gândit: „O, Dumnezeule, nu-l pot vedea să facă asta, să ucidă acea prețioasă mamă și ea acolo cu aceea---ceva în ea care o călăuzea, o mamă.” Și eu așteptam pușca să tragă. M-am întors cu spatele. M-am gândit: „Dumnezeule, nu-l lăsa să facă asta!” Am așteptat un minut. N-am auzit pușca. M-am uitat în jur și pușca mergea în felul acesta. El n-o putea face.

S-a uitat în jur și lacrimi mari curgeau obrajii lui. El și-a aruncat pușca la pământ și m-a prins de piciorul pantalonului, el a spus: „Billy, am avut destul din asta. Condu-mă la acel Cristos despre care ai vorbit. Lasă-mă să-L cunosc pe acel Cristos care aduce dragoste.”

⁴⁴ Ce-a fost asta? El a văzut ceva real. El a văzut ceva care nu era înscenare. El a văzut ceva ce nu era ipocrit. El a văzut ceva care era autentic. Și acolo pe grămada de zăpadă, l-am condus pe acel vânător cu inimă crudă la Domnul Isus Cristos și a devenit un creștin dulce, umil. De ce? Toată predicarea n-a făcut asta. Era... **el a văzut** ceva real.

O!Biserică a viului Dumnezeu, lumea caută ceva real în seara aceasta. V-ar place să aveți destul Cristos în inima voastră ca voi să puteți sta în fața morții? Chiar voi oamenilor bolnavi, care sunteți bolnavi, l-ați putea lua pe El pe Cuvântul Lui, trăiți sau muriți, să stați aici pe Cuvântul Lui? Voi, care ați avut aceste diferențe și toate aceste mici necazuri și bariere confesionale, nu v-ar place să aveți ceva să expuneți, când voi umblați pe stradă, bărbații și femeile să zică: „Dacă a fost vreodată o femeie sau un bărbat evlavios, iată-l?” Ceva real, o viață care vorbește.

⁴⁵ Să ne aplecăm capetele, doar un moment, în timp ce ne gândim la aceasta. Ce este asta? Dragostea l-a cucerit pe acel vânător. Și dragostea lui Dumnezeu cucerește. V-ar place, în seara aceasta, în această clădire, care eu știu că v-ar place... Toți de-aici dinăuntru, v-ar place să-L aveți pe Cristos atât de real în inima voastră, tocmai Cristos să fie doar atât de real pentru voi așa cum dragostea a fost a acelei mame pentru puiul ei? Ați vrea doar să vă ridicați mâinile, în liniște, în timp ce așteptăm? Nu contează de cât de mult timp sunteți creștin, eu doar vreau să vă întreb. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Asta este bine. Sute de mâini, peste tot în jur.

„Doamne, fă în mine...Lasă-mă să mă ridic Doamne, ca o femeie sau ca un bărbat, lasă-mă să mă ridic un sfânt. Lasă-mă să mă ridic din scaunul meu să fiu ceva real. Și, Dumnezeule, lasă-mă să expun dragostea Ta astfel în inima mea încât păcătoșii cu inimă crudă să poată să mă urmeze și să mă urmărească ca pe un exemplu și să mă urmeze la calvar.”

⁴⁶ Mai sunt câțiva, în timp ce așteptăm doar un moment? Ridicați-vă mâinile. Eu știu...cei care nu și-au ridicat mâinile cu un timp în urmă. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, scumpo. Acea este bine.

Departa în spate acolo. Domnul să vă binecuvânteze. Departa afară acum, ridicați-vă mâinile, spuneți: „Dumnezeule...” ascultă, prietene, tu spui: „Ce diferență face asta, frate Branham?”

O, prietene, să nu mai fim reci și rigizi. Să ne dăm seama unde stăm. Să ne ridicăm mâna, spuneți: „Dumnezeule, fii îndurător cu mine, un păcătos, eu...„Dumnezeu să te binecuvânteze, departe chiar aici pe acest culoar. Nu te-am văzut cu un timp în urmă. Dumnezeu să te binecuvânteze, în spate aici. Fiți cu adevărat cinstiți.

⁴⁷ Voi spuneți: „Frate Branham, eu am vorbit în limbi; am strigat.” Acea este bine. Eu nu am nimic împotriva aceleia; acelea sunt lucrările lui Dumnezeu. Dar ascultă, prietene, dacă tu nu ai dragostea să mergă cu acelea, nimeni nu te va crede, nimeni nu te va crede. Asta-i minunat. Eu cred în aceea, dar dacă tu ai dragoste chiar și fără acelea, ei te vor crede mai repede. Corect. Primiți dragostea adevărată a lui Dumnezeu; aceste lucruri vor lua loc de la sine, dar întâi, ia-L pe Dumnezeu. Ia-L pe Dumnezeu, ia lucrul real. Primiți pomul, el va aduce propriile sale roade.

Vrea altcineva acum să își ridice mâna, care n-ați făcut-o cu un timp în urmă, spuneți: „Dumnezeule, fii îndurător cu mine?” Nu vă gândiți

18PUTERNICUL BIRUITOR

că El stă acolo privind la voi: Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără doamnă; asta-i bine. Micuța doamnă de-aici, poate...Dumnezeu să te binecuvânteze, doamna care stă aici. Poate fi ultima ocazie pe care voi o aveți vreodată. Binecuvântează acea fetiță în spate acolo, un băiețuș este acela, binecuvântează inima lui mică.

Spuneți: „Ce știe acel copil despre asta?”

Isus a spus: „Lăsați copiii să vină la Mine, nu-i opriți, căci Împărăția este a celor ca ei.”

⁴⁸ Dumnezeu să te binecuvânteze, soră, cu mâinile sus acolo. Dumnezeu să te binecuvânteze, tânărul. Asta este bine. Mă rog ca Dumnezeu să facă un mic predicator din tine, dragule, un alt băiețuș. Cu adevărat în liniște acum. Gândiți-vă la asta. Cum ar fi dacă aceasta ar fi ultima ta seară? Tu nu vei mai avea nicio șansă după aceasta. Când tu părăsești această viață, totul s-a terminat. Tu poate că ți-ai risipit mulți ani, dar acum cum este cu asta? Să începem din seara aceasta. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă! Doar să așteptăm un picar putea însemna așa de mult pentru voi. Voi ați trecut de la moarte la Viață. V-ați ridicat mâna către Dumnezeu și ați intenționat serios și vedeți dacă Dumnezeu nu creează ceva acolo înăuntru, în voi. Desigur, El o va face. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră, domnișoara de-acolo, doar o adolescentă. Chiar în această epocă ridicolă de rock and roll și boogey-woogey, să vezi o tânără fată să ridice mâinile să-L slujească pe Cristos, Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără doamnă. Tu n-ai putut face asta de la tine însăși. Cristos este aici. „Niciun om nu poate veni la Mine, decât dacă Tatăl Meu îl atrage mai întâi. Și toți acei care vin la Mine, Eu le voi da Viață Eternă, îi voi învia în ziua de apoi.”

Altă mână? Dumnezeu să binecuvânteze acea femeie tânără, micul ei prieten care stă acolo lângă ea.

⁴⁹ Voi spuneți: „Înseamnă aceea ceva?” Depinde de ceea ce ați intenționat când ați ridicat mâna. Eu știu că noi avem mici crezuri și lucruri mici pe care noi le facem, aceasta, aceea sau cealaltă, dar Isus a spus aceasta: „El (pronume personal)...Cel ce aude Cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis, are (timpul prezent) Viață Eternă (Aceea este Zoe, propria Viață a lui Dumnezeu) și nu va veni niciodată la judecată, ci a trecut(timpul trecut) de la moarte la Viață.” Aceea este ce-a spus El.

Fie că vrei să alergi la altar, fie că vrei să îngenunchezi la locul tău, fie că vrei să-ți ridicimâna, unde vrei să-ți faci predarea ta nu contează. Este starea pe care ai intenționat-o când tu te-ai dus la altar, ai

îngenuncheat la locul tău sau ți-ai ridicat mâna. Totul este ceea ce ai intenționat, ceea ce ai gândit despre Dumnezeu.

⁵⁰ Ar mai fi doar câțiva, înainte ca să ne rugăm? Toți cei care sunt în nevoie de Dumnezeu, de orice, ridicăți-vă mâna, chiar acum. Dumnezeule, fii îndurător cu mine. Eu am nevoie de tine”. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să fie milostiv. Gândiți-vă la asta acum; acesta poate fi ultimul vostru ceas.

Cu voia lui Dumnezeu, mâine seară sau seara următoare, vreau să predic despre scrisul de mână pe perete, satelitul pe cer, care înfățișează pe Dumnezeu aproape de sfârșitul epocii.

A fost vărsat pentru mine

Și care-mi spune să vin la Tine.

Cum ar fi dacă acesta ar fi ultimul ceas să vă despartă pe voi între milă și judecată?

Eu vin...

Ați vrea doar să vă ridicați mâna? „Dumnezeule, fii îndurător cu mine!” Dumnezeu să te binecuvânteze, în spate acolo, tinere, care plângi cu mâna ta în jos. Nu este îndoială că multele rugăciuni ale unei mame bătrâne s-au dus pentru tine, fiule. Dumnezeu te-a auzit. El te-a văzut. El stă acolo lângă tine. El este Cel care ți-a spus să ridici mâna.

⁵¹ Altcineva, chiar înainte ca noi să oferim rugăciune? Sincer...Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere! Am observat chiar de-a lungul rândului, o tânără doamnă a ridicat mâna. Acum, trei oameni tineri, care stau în rând, a rămas unul în acel rând, care nu și-a ridicat mâna să-L accepte pe Cristos, chiar acum. „Fă-mă o, Dumnezeule, ceva real!”

Poate că tu aparții la biserică, o, prietene care---care doar...este frumos că aparții la biserică, dar o, vai, dacă tu nu ești născut din nou, ești pierdut. Vedeți? Gândiți-vă la asta! Isus a biruit; El vă va da ceva în mâna voastră cu care să luptați bătălia. Încă o dată acum, înainte să ne rugăm. Fiți siguri că ați făcut decizia corectă. Dacă v-ați ridicat mâna, voi știți că voi aveți. Dacă voi nu v-ați...Dumnezeu să te binecuvânteze, micuță doamnă aici. Dumnezeu să te binecuvânteze, scumpo. În regulă.

Departați-vă acum în spate, da, o mică adolescentă. Dumnezeu să fie binevoitor cu tine, soră dragă. Să ne plecăm capetele noastre cu adevărat în reverență acum. Fiecare în rugăciune.

Îi voi cere fratelui Cerullo, dacă el vrea să vină aici și să conducă această rugăciune pentru mine. Eu răgușesc. Cu capetele voastre plecate, fiecare. Rugați-vă acum și Dumnezeu să fie cu voi.